

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Antonini Diana Panormitani, Cler. Reg. & S. Officij
in Regno Sicil. Consultoris, Practicæ Resolviones
Lectissimorvm Casvum**

Diana, Antonino

Antverpiæ, 1645

Pœna.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41753

Pœna.

1 Ex pœnalis non obligat ad pœnā subeundam ante iudicis sententiam, nisi clare appareat talē esse intentum legislatoris. Layman & Malder. Neque tenetur ad restitutio[n]em qui est in causā, ne quis persoluat eā pœnam. Secus tamen sentiendum de vœnis in testamento appositis. Et sic feminā cui relictum est legatum si castè viuat, non potest legatum recipere, si turpiter viuat. Valsq. &c alij 4. p. 1. tr. 10. ref. 23.

2 Quando alicui operi annexa est pœna inhabilitatis ad officia, vel beneficia, incurritur ipso facto ante iudicis sententiam. Medin. &c alij 4. Contrarium tamen est probabile. Sanchez & alij 5. p. 4. tr. 4. ref. 26. Sicut nec incurritur priuationis vocis actiua, vel passiua. Molina & alij 5. p. 1. tr. 10 ref. 24.

3 Quando in iure, vel Bullâ fertur pœna priuationis vocis, debet intelligi de solā actiua. (Garz. & Castro P.) quando vero statuitur pœna priuationis Officiorum, dignitatum, &c. intelliguntur gradus honorifici cum superioritate, non autem Magister Nouitiorum, Mi-

nistri, Consultores, Admonitores, Concionatores, Lectores Theologiae, &c. nec incurritura pœna ante sententiam criminis declaratoriam. Sanchez & alij 2.p.5.tract.13.ref.91. & p.4. tr.4.ref.224.

4 Lex pœnalis non est ex identitate rationis extendenda ad alias casus, etiamsi in his concurrat maior ratio, vel malitia ipsius actus. Salas & alij 3 p.1. tr.10.ref.26.

5 Quando dubitatur, an lex aliqua statuens excomm. suspensionem, vel irregularitatem, sit usu recepta, potest presumi non recepta: quia lex pœnalis est odiosa. (Azor. & alij.) Et in dubio an censura sit lata, vel ferenda, presumitur ferenda. Hurtad. & alij 2. p.4. tr.3.ref.14. & 16.

6 In dubio siue iuris, siue facti, nemus censendus est excommunicatus, suspensus, vel interdictus. (Sanchez & Laym.) Ac propterea tunc non est alter vitandus; fieret enim illi iniuria, cum in dubio melior sit conditio possidentis. Fillucijs & Hurtad. ibid. ref.35. & 71.

Pœ.

Pœnitentia Sacramentalis.

1. Liberum est Confessario pœnitentiariam Sacramentalem imponere ante, vel post absolutionem; quamvis enim consuetudo ferat ante imponi, hæc tamen nullam induxit obligacionem. Ochagau p. 5. tr. 13. ref. 36.

2. Ne Confessarij scrupulis angantur in pœnitentiis imponendis, post absolutionem addant illam clausulam; quidquid boni feceris & mali sustinueris, sit tibi in remissionem peccatorum: quia hæc sic applicata, rationem habet satisfactionis Sacramentalis. Hoc omnino. & alij. fateor tamen contrariam sententiam esse probabiliorem. p. 3. tr. 4. ref. 97. & p. 6. tr. 7. ref. 5.

3. Posse Confessarium imponere pœnitenti in satisfactionem Sacramentali, opus pœnale applicandum pro animabus Purgatorij, vel orationes pro illis recitandas, affirmat Turrian. negat Sancius. p. 3. tr. 4. ref. 54.

4. Etsi Confessarius sponte omitteret imponere pœnitentiari ob peccata venialia, non peccaret mortaliter. Lugo. Cum vero scrupulosus aliquis saepius intra eandem horam ad confes-

Hh 2

50-